

Naročnina mesečno
25 Din. za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din. za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/l/II

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050. — nočna 2996. 2994 in 2050

SCOVENEC

Z nedeljsko prilogom »Ilustrirani Slovenec«

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inserate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.014,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
pondeljka in dneva po prazniku

Dokument

Odkar je velika francoska revolucija proglašila »pravice človečanstva«, smatra vsaka moderna država za neobhodno potrebo, da si da tako zvano ustavo. So države, ki so doživele že celo vrsto ustava, kar je večinoma zvezano s kakšnim krvavim ali nekrvavim preobratom. Četudi imamo na svetu državo, ki je mogočna in se stoletja in stoletja razvija brez vsake pisane ustave, zadovoljujoč se z gotovimi praktičnimi principi etičnega in javnega življenja, ki so po tradiciji in razvoju človeškega duha prešli narodu v telo in dušo — velja na kontinentu dogma, da država brez slovesno proglašene in dekreтирane ustave sploh ne more izhajati.

Če pa si vse te ustawe, načrte od prve do zadnje proizved tako zvanega liberalnega duha evropske buržuazije in so druga drugi podobne ko jajce jajcu, brez vsake sentimentalnosti ogledamo, bomo videli, da niso vse skupaj vredne piščavnega orehu. Tako ena kakor druga ne predstavlja ničesar druga kakor s praznim patosom stilizirano neskončno vrsto principov, ki se dosledno kršijo, kadar zahteva državna potreba. Bistveni pridržki, ki omejujejo vsak moderen ustaven princip, katerega nam ustavodavci predstavljajo kot absolutno veljavnega in v vsemi mogočimi frazami okinčanega malika, vse te principe že a priori osmešijo in izmaličijo. Zato je notranja avtoriteta in moralna vrednost vseh teh ustav minimalno majhna in kakor vladajoča večina, če jih kaže, ustavo brez pomisla krši, zabaradirači se za njene dvojne besede in izrabljajoč njena protislovja, tako opozicija ves čas ne dela nič drugega, kakor da jo očito ali podtalno izpodkopuje, dokler je z večim ali manjšim potonom in polomom ne zruši. Z najmodernejšo veleliberalno ustavo je mogoče spremenu državniku in njegovi večkrat le dejansko manjšino naroda predstavljajoči večni vladati v bistvu prav tako absolutistično, kakor sta vladala Kserskes ali Asurbanipal. To pa zato, ker so vse te ustawe, ki jih smatra »prosvetljeno« meščanstvo za višek političnega in etičnega razvoja človeštva, v resnicici le v licemerska, neodkriti mišljena in nadvse elastična »načela« odete orožje, da se vzdrži moč gospodarskega liberalizma, kapitalizma in njegovega čisto materialističnega naziranja. Človek se mora sprito lega vprašati, ali je sploh potreben in vredno neprestano vznemirjati državo s takimi ustavami? Ali bi ne bilo bolj pametno, če bi se na podlagi še itak ukoreninjenih principov političnega narodovega življenja izdajale enostavne pozitivne postave brez vse slovesne narejenosti in zavarovanja po kvalificiranih večinah in drugih barikadah, ki se itak porušijo, če pride fatalni čas za to? Izkušnja nepobitno kaže, da vse meščanske liberalne ustawe končno le ovirajo naravnji razvoj, da so večni kamen spolitike in povod neprestanemu strankarskemu razdoru in da se radi njih mirni potek političnega življenja vedno prekinja po večjih ali manjših preobratih.

Najnovješja ustava na svetu je španska, na katero je ondotni režim s socialdemokrati zvezane veleburžuazije očvidno posebno ponosen. Saj je ta neskončno dolgi načrt, ki so ga izdelali sami profesorji, kakor so Ossorio, Ortega in Gasset. Unamuno in drugi, edino delo te indolentne vlade, ki se ukvarja s stiliziranjem »najmodernejših« načel na papirju, dočim andaluški koloni že celo leto stradajo po kitajski kuliji in čakajo na tisto zemljo, katero jim liberalna republika riše kot fato morganovo v zraku. Nova španska vlada je že zadostila časa na vladati, da bi bila lahko vsaj začela izvajati agrarno reformo in deželi, kjer imamo veleposetenje, ki posebujejo toliko obdelane in neobdelane zemlje, kolikor znaša površina dravske banovine ali pa solnograškega »bundeslanda« (piše španski katoliški pisatelj dr. Lope Vinador y Carrero v »Kölnische Volkszeitung«), njihovi najemniki pa zaslužijo po 10 dinarjev našega denarja na dan — kadar pa ni dela, jih živi Bog nebeški. Medtem pa se na ogromnih kompleksi, ki bi lahko redili na stotine samostojnih kmelov, pasejo gospodski biki za areno. Toda niti ene pedi zemlje vlada gospoda Niceta Zamore še ni razdelila kolonom niti je poskrbela za kmelske delavce, ki so v Andaluziji že celo leto in tudi več sploh brez posla. Pač pa je v svoj ustavni načrt sprejela mojstrsko sestavljenja načela o privatni lasti, skoči pa ima v sebi tendenco postopne socializacije in je podrejena višnjim zahtevam narodne ekonome. Vsak pa ve, da skriva te pravne fraze zgolj tendenco vlade, da bi obvarovala posest in dobičke svojih ljubljencev in podpornikov iz velekapitalističnega in latifundijskega meščanstva, dočim zaenkrat rešuje socialne probleme Španije s povečanjem Guardie civil...

Uprav klasijen dokaz licemerska lega lažiščnega režima framasonske skete pa so določila ustawe o popolni svobodi, da sme vsak posameznik izpovedati svoje prepričanje in po njem živeti ter se v te svrhe združevati. To načelo je sveto, ta svoboda je v mejah etike absolutne in neovirana, na njej sloni republika. Tako namreč slovensko proglašajo avtorji tega načrta, v resnicici pa v isti senci dekretirajo, da se vsa katoliška redovna udruženja razpustijo, njihovo imetje pa enostavno konfiscira, čeprav seveda taista ustaava proglaša »svetost in nedotakljivost privatne lastnine, ki se sme v socialne svrhe odtujiti le za polno odškodnino!« Toda, nikar ne mislite, da očetje izstave tega protislovja niso zapazili. Zato so hitro vkrpali v svoj slovit načrt še dolobo, da se sme lastnina odtujiti tudi brez odškodnine, ako to sklene parlament. Na ta način so ustavno proti duhu ustawe legalizirali enostaven rop samo, da udarijo katoliško Cerkev. Saj španski redovi danes ne posedujejo več bogatjav zemlje, ampak samo poslopja, ki služijo karitativnim namenom in pouku

Kritičen položaj v Ameriki

Deset milijonov brezposelnih — Strah pred zimo

London, 20. avg. Poseben poročevalc News Chronicle, ki je na gospodarskem študijskem potovanju po Združenih državah, je bil v ponedeljek sprejet pri predsedniku Hooverju. Predsednik je v živahnem razgovoru obravnaval z njim vprašanje razočaritve, Rusije in predvsem seveda gospodarsko stanje Evrope in Združenih držav. Iz Hooverjevih izjav je časnikar dobil vtis, da se je nad predsednika razilila vsa nevojila v velikih pričakovanih razočaranega in užaljenega naroda. Kakor se to večkrat zgodi pri ljudskih masah, je sedaj predsednika pričelo ameriško ljudstvo označevali kot glavnega krivca gospodarske depresije. »Veliki inžinere, kateremu je pred nekaj leti pel Hosana ves narod in vse časopisje je naenkrat postal »docela nespodbene«, človek, katemu manjka pogled za nujne potrebe narodnega gospodarstva. Niti tega mu ne priznajo njegovi nasprotniki, da je on započel akcijo za reparacijski moratorijski, ampak trdijo, da so ga o njegovi koristi prepričali še njegovi ožji svetovalci Dawes, Morrow in Mellon.

Poročevalc je mnenja, da je mnogo kritike prepirane, neiskrene in neresnične. V mnogih gospodarskih krogih so pač pričakovali, da bo treba Hooveru zamrmati le neko magično formulo, pa se bo nad Ameriko razlilo povoljno blagostanje. Sicer pa je vladu v veliki meri samo odgovorna za sedanji težki položaj. Do sedaj nameči ni poznala druge politike, kakor da je država plača zelo visoko, hoteč na ta način obvarovati industrijo pred vsakim vznemirjenjem. Medtem pa so pod pritiskom gospodarskih razmer v mnogih industri-

jah plače padle zelo nizko, kar posnemajo tudi druge industrijske panoge, ne da bi vladu proti temu opasnemu gospodarskemu pojavu sploh skušala kaj storiti. V tem težkem položaju se res zdi, da manjka Ameriki potrebnega dalekovidnega gospodarskega vodstva, ki ne bi čakalo s fatalno brezrezervnostjo, kdaj se samo po sebi povrne boljša konjunkturna doba. Res, da so pričeli graditi neka zasilna javna dela, ki naj zaposlijo še več delavcev. Toda pri milijonski brezposelnosti to skoraj sploh ne pride v poštev in je vladu storila le toliko, da potolaže javno mnenje.

Najbolj zanimivo je, da se ameriška vlada še danes upira državni brezposelnji podpori, podobna staromodnemu industrijcem, češ, da ona ne odgovarja ameriški gospodarski strukturi, čeprav dejansko dobivajo najrazličnejši dobrodelni fondi, iz katerih brezposelnji uživajo podporo, do 80% svojih dohodkov iz državnih davkov. Dopisnik svojim izvajanjem dostavlja zanimivo ugotovitev nekega velikega ameriškega časnikarskega koncerna, po katerem bi polovico ameriških zveznih držav sploh ne imelo nikakih sredstev za direktno podpiranje brezposelnih in tudi ne možnosti izvesti kako večjo akcijo za brezposelne v prihodnji zimi. Dobrodružne ustanove niso v stanu nuditi pomoči v odgovarajoči meri. Mnogo ameriških mest je že doseglo skrajno mejo možnosti, zaradi kar je dotok davkov strahovito padel. Dopisnik končava z izjavo sicer zelo zmernega predsednika ameriške dežavne federacije Greena, da bo na zimo Amerika zrela za revolucijo, ako se ne prične že sedaj z

najresnejšimi pripravami, kako odpomoči bedi milijonov brezposelnih.

Detroit, 20. avgusta. Guverner države Pensylvanije Pinchot je v javnem govoru o brezposelnosti izjavil, da lastna občinska in državna sredstva ne bodo zadostovala za prihodnjo zimu, ako bo brezposelnost v taki meri naraščala, kakor zadnje mesece. Brezposelnost je zadebla ves narod. Zato mora tudi ves narod pomagati. »Morajo se najti sredstva, da preživimo ogromne armade stradajočih brezposelnih. Ako je predsednik Hoover razumel podvetri pametne korake za finančno rešitev Nemčije, potem naj se storii vsi, da se pomaga tudi lastnim rojakom.« (Glavni razlog, da Hooverjev načrt, kakor znano, ni bil slovčekljubje do Nemčije, ampak da Amerika reši svoja v Nemčiji naložena posojila. Op. uredništvo.)

Guverner je nadalje opozarjal, da lakota povzroča že nemire. Temu pa se ni žudit, kajti po uradni statistiki je v zadnjih šestih mesecih delo v železni industriji padlo za 38%. V avtomobilski industriji znaša nazadovanje za 52%, medtem, ko je transport v celoti padel do 60%. Stevilk, ki govore o 10 milijonih brezposelnih, nikar niso pretirane. Na koncu je Pinchot izjavil, da mora poleg državne pomoči ostati še nadalje v akciji tudi privatno skrbstvo, da se omili velikanska beda in groženja lakota. (Po drugih vesteh pa ameriški velekapitalisti razmišljajo, ali ne bi kazalo sečigati milijone in milijone bušljiv žita, ker so zaloge polne in žito tako poceni, da bi pri prodaji vrglo le male dobitke. Kako strašne socialne razmere so to! — Op. uredništvo.)

Otvoritev Sobranja

Program: Mir na zunaj in znotraj

Sofija, 20. avgusta. AA. Bolgarska agencija poroča: Danes dopoldne je bila svečana otvoritev izrednega zasedanja narodnega sobranja, ki je bilo izvoljeno junija meseca.

Kralj Boris je prečital poslanico. V tej poslanici pravi, da so zadnje volitve omogočile kroni načrte, ki jih predpisuje usta. Olajšava je v tem, da je bilo mogoče s pomočjo politične sredine sestaviti novo vladu. Novo vladu skočajo velike naloge na vseh področjih državnega udejstvovanja. Sedanja gospodarska kriza, nadaljuje poslanica, je pogodila predvsem poljedelca, zato bodo potrebeni ukrepi v korist vsega prebivalstva. Vlada bo skušala urediti položaj delavcev in bo zato energično posredovala v razrednih borbah, ki jih bo treba ublažiti.

Priznati moramo, pravi dalje poslanica, da je mogoča ublažitev krize, socialne reforme in blagostanje samo pod okriljem miru in reda. Zato bo vlada z vsemi razpoložljivimi sredstvi čuvata mir in red. Mednarodni mir in mednarodno sodelovanje je cilj svetovne politike, zato bo tudi Bol-

garska skušala poglobiti odnose do sosedstva in okrepliti prijateljske stike z velikimi silami, kjer je Bolgarski potreben temeljni pomoč teh držav. Vlada bo skušala razčleniti ozračje zaradi tesnega sodelovanja s tem, da čimprej likvidira niz spornih vprašanj med Bolgariško in raznimi državami. Nato navaja poslanica zakonske načrte, ki bodo predloženi narodnemu sobranju. Med temi zakonskimi načrti so zakonski načrt o kontroli kartelov in zakon, načrt o pospeševanju obrtništva.

Sofija, 20. avg. AA. Bolgarska agencija javlja: Ko je kralj Boris stopil v dvorano narodnega sobranja, so komunistični poslanci odšli iz dvorane in priredili demonstracije, ki so mučno vplivale na občinstvo in na ostale poslanice. Komunisti so klicali: Zivela sovjetska Republika! Doli fašizem!

Demonstracija komunističnih poslancev pa je hipoma utihnila, ko je občinstvo na galerijah z ostalimi poslanci vred priredilo kralju Borisu tople ovacije. Politični krogovi ostro osojajo izgredne komunistične poslancev.

London, 20. avg. Ž. Sklepi vlade, ki so bili izvršeni nocoj, še niso objavljeni. Vlada se je trajala cel dan in končala ob 11 zvečer. Danes zjutraj je imel MacDonald sestanek s predstavniki konzervativne in liberalne stranke, kateri je obvestil o vladnih sklepih in ukrepih, da se doseže ravnotežje državnega proračuna. Danes popoldne se bo sestal MacDonald s člani upravnega sveta Trade Uniona in predstavniki eksekutivnega odbora la-

buristične stranke. Trdijo, da vlada ne bo znižala plače državnim uradnikom in ne podpore brezposelnim.

Vlada namerava povisiti uvozno carino na vse industrijske proizvode, surovine in živiljenjske potrebščine za 10 odstotkov.

Na ta način bi se doseglo 25 milijonov funtov Sterlingov.

Razen tega bo izvedeno največje varčevanje in razne druge odredbe.

Na ta način se bo prihranilo 120 milijonov funtov Sterlingov.

Francozi niso vsega krivi

Porazna ugotovitev nemškega publicista

Zeneva, 20. avg. Tukajšnje politične in gospodarske kroge je posebno vznemiril članek berlinske »Deutsche Allgemeine Zeitung«, v katerem piše zvrsta krivo za težko na baselski konferenci na Švicarje in Holandce, češ da so ti na konferenci delali Nemcem izredne težko in tako zopet igrali svojo staro žalostno vlogo. Švicarski tisk odločno zavrača ta neprivedni izbruh berlinskega lista in očita Nemcem, da so sami krivi svoje sedanje gospodarske stiske. Kot dokaz za to trditev navajajo članek znanega nemškega publicista G. Bernharda, ki je izšel v »8 Uhr Abendblatt«. Georg Bernhard piše doslovno: »Nemški narod naj

bi baselska pogajanja dobro proučil, kajti onemu,

ki zna čitati, je v njih razviden nevarni položaj Nemčije. Na konferenci ne padajo politične fraze,

temveč se trgovci in bankirji razgovarajo o gospodarstvu.

Tu stoji dolžnik, ki ne more plačati, proti upnikom, ki naj mu podajajo kredit. Ne gre za politične, od nespametnega diktata narekovane dolgoročne, ampak za dolgoročne, ki so jih nemški bančni ravnatelji prostovoljno napravili in v družbi velikih nemških podjetnikov s slabim gospodarstvom zapravili. Tu se je pokazalo, kako so zadnje volitve z nastopom Hitlerjevih uničile v tujih gospodarskih krogih zaupanje v Nemčijo, ki je bilo

boljši od tega, kar je bilo v tujih gospodarskih krogih zaupanje v Nemčijo, ki je bilo

boljši od tega, kar je bilo v tujih gospodarskih krogih zaupanje v Nemčijo, ki je bilo

boljši od tega, kar je bilo v tujih gospodarskih krogih zaupanje v Nemčijo, ki je bilo

boljši od tega, kar je bilo v tujih gospod

Ozadje Bethlenovega odstopa

Težak gospodarski položaj države — Pred odločilnim preokreto v zunanjji politiki

Budimpešta, 20. avgusta. v. Ostavka grofa Bethlena je prišla tako nepričakovano, da je iznenadila celo njegove prijatelje. Tudi opozicija sama, ki jo tvorijo socialisti, si zakulisnih dogodkov ne ve točno razložiti. Dejstvo je, da je tako cvrsti in neupogljivi Bethlen na torkovi seji tako zvanega odbora triinštredesetih, na kateri je bilo sklenjeno izvesti odločeno varčevanje v državnem gospodarstvu in v tem smislu predelati državni proračun, pokazal prve znake velike utrujenosti in dusevine potbitosti. Sam se je med razpravo lotil vprašanja, ali ima vlada sploh med narodom se zaupanje, in si odgovoril na to, da je to zaupanje pribelo vladno pešati. Pristavil je sicer, da je tega pojava kriva agitacija opozicije, torej ne politika njegove vlade, vendar so njegove izjave načrte na nazvoči globok vtis, ker je vsakdo videl v njih napoved njegevega odstopa.

O vrzokih padca te desetletne diktature v demokratskih rokavcih se sirijo vsegoriče govorice. Dogodki se so razvijali prenaglo, da bi bilo mogoče že danes s popolno govorstvo zameniti resnico. Gotovo je le, da Bethlenova trditve, da se je usmiknil, ker je njegovo telo potreboval oddih, ne dejati. Bethlen je na omenjeni sejki parlamentarnega odbora sam priznal, da ne uživa med narodom več potrebnega zaupanja. Opozicija, ki je tako majhna po številu in ki jo je Bethlen v smislu tradicij madjarske oligarhije pridno dušil, nikakor ni mogla vdecjujoče vpraviti na razpoloženje med ljudstvom in njeni agitaciji in mogoče napisati mezdotoristični, ki se je potovljal proti Bethlenovi vladi med madjarskim narodom. Dejstvo je, da se je Budimpešta navečalo Bethlenove sanoviade, ker ni prinesla njegova notranja in zunanjega politika občutljivosti sadov. Madjarsko ljudstvo se nahaja danes v ludi bedi. Stroški brezposelnosti znaša okoli 100.000 in ti ne prejemajo nikakršne pospole, ker to ni navada v aristokratski Madjarski. Beda naravnih posebno v teku zadnjih let. Tako je konsum zivil v Budimpešti padel v enem letu za 18%, konsum mleka 12% in poraba čevljev za 26%. To so najvidnejši znaki, načrtejoče bede med madjarskim ljudstvom.

Agrarna kriza je strahovito zadela Madjarsko. Pšenica je padla na tako nizko ceno, da je moralna vlada prepovedala izvoz v Avstrijo. V prvih polovici leta je Madjarska izvozila na Česko-slovaško 11.800 vagonov mlincev in drugi komaj se 200. Trgovinski sporazumi z Avstrijo je vselel državnih ukrepov Bethlenove vlade za zasečito valute (prepoved denarnega prometa z inozemstvom in omejitev izvoza deviz) povsem odpovedal. Trgovina z Avstrijo je zamrla, avstrijska vlada je v Budimpešti protestirala in prav danes bi morallo odditi posebno odpolanstvo madjarske vlade, na Dunaju, da se sporazumi z Avstrijo glede pospešitve deviznega prometa. Vsled teh odredb je skoro mesec dni počivala trgovina v vsej državi. Proti gospodarski politiki Bethlenove vlade so vstali tudi krščanski socialisti, ki so vlado sicer podpirali, ter veleposilstviki in mali kmetje.

Vse kaže, da ludi državno gospodarstvo ni v redu. Primanjkljaj v državnem proračunu se ceni na 150 milijonov in da ga pokrije, je Bethlen dan pred svojim odstopom sklenil znizati plače in pokojnine državnih nameščencev, zvišati dohodniški davek in carine na razne vrste blaga. Da vlada lahko to izvede, je dala petčlanskemu finančnemu odboru preko parlamenta pravo diktatorsko polnomoc.

Pri vseh napakah, ki jih je napravila Bethlenova vlada v zadnjem času s svojimi prenagljennimi gospodarskimi ukrepi, ostane vendar zagotovno vprašanje, zakaj je Bethlen, ki je imel pogum napovedati tako radikalne ukrepe, odstopil v trenutku, ko bi moral te ukrepe izvesti. Mar ni imel zato dovolj poguma? To ni verjetno. Bolj verjetno je, da je treba iskati vzroke Bethlenovega odstopa tudi v zunanjosti politiki. Ko je Bethlen iskal posojo v inozemstvu, je sprevidel, da je njegova protifrančska linija v zunanjosti politiki nevzdržna. Rad bi bil dosegel posojo 7 milijonov funtov, toda Angleži, ki so načrtili že ogromne vsole denarja v Nemčiji, niso imeli razpoložljivega denarja. Američani se na Madjarsko niso zaneali in Italijani, na katere je Bethlen vse gradil, bi sumi potrebovali posojo; ostali so le Franci s svojim zlatom, ki ga pa ne marajo dati brez političnih jamstev. In Bethlen ni preostajo drugač, kakor da se vda, ter krene od Rima in Berlin. Brkone je dobil denar pod tem izrecnim pogojem. Ker je Bethlen samozavesten aristokrat, mu je osebno težko izvesti popoln preokret v zunanjosti politiki in je zato to nalogu poveril

drugim, sam pa vodil politiko za kulissami. To do cezov in zagovarja francoško linijo. Ce je temu mogoče biti potrebljalo okolnost, da je Horthy povečal, potem je Mussolinijevu politiko zadel težak mandat grofu Karolyju, ki je znan prijatelj Frančudarec.

Karolyjeva prizadevanje

Izjave vodilnih politikov

Graf Karoly je pričel voditi pogajanja z vodilji političnih strank za sestavo nove vlade. Izgleda, da bo vlada podaljšala Bethlenov režim. Najprej se je mislilo, da bo finančni minister Teleky, predvojni finančni minister v vladi grofa Tisze prevzel mandat, pa je odločno odbil sodelovanje. Trdi se, da bo graf Karoly zadržal za sebe postoli zunanjega ministra. Splošno prevladuje mnenje, da bo vlada grofa Karolyja živila le kratek čas. Politiki trdijo, da bo prišlo kmalu do novih sprememb, Karolyjeva vlada bo padla, nakar bo prišlo do liberalnega režima. Zato je vsaka misel za sestavo koncentracijske vlade brezvzorna, ker bi to onemogočili socialisti, ki so najbolj smrtonosni parlamentaristi, ki so vodili opozicijo in ki bi v nobenem slučaju ne hoteli sodelovali v vladi, kateri bi izkoristili dirigiral grof Bethlen. Nekateri politiki so dali interesantne izjave glede političnih sprememb. Grof Anton Szigray zgovarja potrebo koncentracijske vlade in je rekel, da so vsi koraki, ki so bili dosegli napravljeni, negativni. Njega zanimalo, da od kakšnih ljudi bo nova vlada sestavljena. Prepričan pa je, da je neobhodno potrebovali sestaviti gospodarsko vlado, ki bi rešila krizo. Ta vlada bi se pa morala sestaviti iz strokovnjakov in an politikov. Za tako vlado je graf Karoly nesposoben. Osnajano zaupanje naroda v državo in njene finančne lažke povrnejo močna vlada. Sveti krščanske opozicije Stefan Friedrich je rekel, da je sko-

da, ker je demisija Bethlenove vlade prišla tako pozno, mnogo prepozno. Moglo bi se še vse popraviti, če bi prišlo do sprememb režima in ne samo do sprememb osebnosti. Vodja madjarskega rasnega gibanja Tibor Eckard je izjavil, da zahteva vlado prostih rok, ki bo lahko napravila red mnogo hitreje in bolje kot dosedanja vlada. — Vodja socialistične stranke Karel Peyer je izjavil, da zahteva njegovo stranko ne le samo sprememb režima, temveč tudi sprememb osebnosti. Le dobra zunanjega politika lahko potegne Madjarsko iz blata. Vodja agrarnega stranke Tihy je izjavil, da če se bo Bethlen vrnil, je vse to le predigra za nje novo vlado.

Na razpoloženje naroda vsekakor dobro vpliva demisija Bethlena, kajti narod je že dolgo čakan, da pade Bethlenov režim, zdaj pa se boji, da se zoper povrne. Danes dopoldne je bila konferenca voditeljev opozicijskih strank. Opozicija misli, da je trajanje nove vlade odvisno od tega, da bo dobla v inozemstvu posojo in kakšno stališče bo proti njej zavela Francija. Grof Appony je izjavil, da je treba hitro rešiti situacijo in zahteva, da se prenese z lahkomseljstvo in površno politiko. Regent Horthy je pozval za jutri 20 politikov in vladne večine na konzultiranje. Značilno pri tem je, da niso bili tudi sedaj pozvani predstavniki poslanske in magistrske zbornice.

Zelo vsekdanji dogodek

Budimpešta, 20. avg. AA. Bitki predsednik Madjarske vlade grof Bethlen je dal zastopniku madjarske brzojavne agencije tole izjavo o vsekih svojih ostanek:

Po uspešnem sklepku zunanjega posoja v vini 5 milijonov funtov sterlingov in polem, ko sem z odborom 33 poslancev izdelal program za finančno in gospodarsko obnovbo Madjarske, sem sklenil prepustiti izvršitev tega programa drugim, tem bolj ker so težke razmere, v katerih sem že 10 let vodil Madjarsko, pri čemer so mi bili v prvi vrsti na umu interesi države, mnogo vplivale na moje zdravje. Vsakdo v državi in zunaj nje, kdor je zadnjih 10 let zasedeval zgodovino Madjarske, je moral vedeti, da moja vlada ni bila sestavljena iz ljudi, ki bi bili zmožni v težkih trenutkih pred ciljem odnehati, nego da je vsakter izmed njih v takih trenutkih ostal na svojem mestu. Zato je treba mojega ostavka vzeti na znanje kot zelo vsekdanji dogodek, tembolj, ker mislim, da gospodarski in finančni stanje države zahteva, da Madjarska ne odneha od programa, ki ga je izdelala moja vlada, da tako prebodi vse težkoče in v kratkem izvede obnovbo države.

Politični sistem se s tem ne spremeni, ker ni odvien od osebnosti. Za dokaz, da to drži, naj služi dejstvo, da je smer sedanje zunanje in notranje politike Madjarske ostala neizpremenjena in stalna in da tudi ostane, tem bolj, ker hčem se nadalje ostati aktiven sotrušnik sedanjega političnega sistema, kar bo vladu gotovo v oporo.

Senzacija legitimističnega lista

Budimpešta, 20. avg. Ig. Edini legitimistični list »Magyarorság« beleži zelo težke francoške zahteve, ki jih zaenkrat ni mogoče kontrolirovati. L'at trdi, da je Francija zahtevala za svojo pomoč skrajno hude pogoje, ki se tičajo celo sestave kabine. Nova pogodba o francoskem posoju, ki se ni objavljena, ki pa zahteva baje 11% obresti, ima klavzulo, po kateri se madjarska vlada obvezuje, da bo v toku sedanjih českoslovaško-madjarskih trgovinskih pogajanj na podlagi največjih ugodnosti zagotovila českoslovaški industriji take koristi,

ki bi težko zadele madjarsko industrijo in delavstvo. Govori se tudi o drugih pogojih. V zvezkih tem bi se imel imenovati na Madjarskem francoški komisar kot vrhovni finančni kontrolor. Navedeni list trdi, da bi izpolnil teh zahtev pomenila smrt politične in materialne neodvisnosti Madjarske, ter naglaša, da tudi, če bi se našla vlada, ki bi prevzela te pogoje, ne bi mogla najti nobenega madjarskega parlamenta, ki bi ratificiral tako pogodb. S tako zunanjega politiko hoče Francija prav za prav zasedovali samo stare člane Českoslovaške in dr. Beneše zunanje politike. List naglaša da je, da je bil grof Karoly od 1. 1919, ko je stal v času madjarske proletarske diktature na čelu protirevolucionarne vlade v Aradu in Segedinu, odločen prijatelj Francije.

Kako sodijo Čehi

Praga, 20. avg. Ig. Organ českoslovaškega zunanjega ministra dr. Beneše »České Slovo« piše o demisiji grofa Bethlena. Morali so priti šele do danega zadnjih dni, da so pokazali nemogočnost politike, ki je hoteli v italijanskih načrtih za srednjo Evropo in Balkan igrati vlogo, večkrat proti Franciji, vedno pa proti francoskim zaveznikom. Ostal ni noben drug izhod, kakor da Madjarska pošte moži v Pariz. Če predstavlja Bethlenova demisija korek k frankofoliski orientaciji in k zbiljanju z mimo antanta, moremo to samo pozdravljati. Mi želimo sporazuma z Madjarsko, ne samo gospodarskega, temveč tudi političnega. Prepričani smo, da so države, ki imajo toliko gospodarskih, tradicionalnih, političnih in nacionalnih stikov, kakor Českoslovaška, Avstrija in Madjarska, že vnaprej določene v temu, da živijo v prijateljstvu med seboj. Na tako prijateljstvo se lahko gradi med srednjo Evropo. Organ ministrskega predsednika »Venukov« pa piše pod naslovom »Sprememba mask« na Madjarskem: Gre samo za spremembu mask. Grof Bethlen, ki je ustavil italijansko orientacijo, smatra za neprimerno, da bi se eksponiral osebno za francoško orientacijo. Zato rine pred seboj grof Julija Karolyja. On ne dvomi, da so na Bethlenovo odločitev vplivale bodoče razprave na ženevske konferenci.

Francoska delegacija za zasedanje DN

Pariz, 20. avg. AA. List »Petit Parisien« piše, da bo predsednik francoske vlade Laval na danšnji seji vlade imenoval delegacijo Francije za zasedanje Svetega Društva narodov v Ženevi. Po informacijah lista bodo to delegacijo tvorili predsednik Laval, zun. minister Briand, minister za trgovino Rollin, Francoise Poncet in narodni poslanec dr. de Loire Guinout.

Pariz, 20. avgusta. Ig. Ministrski predsednik Laval najbrž ne bo odpotoval v Ženevo, da se udeleži zasedanja Društva narodov, ker tudi nemški državni kancler dr. Brüning in angleški ministrski predsednik MacDonald ne bosta potovala v Ženevo. Kakor piše »Populaire«, se bo Laval kvetljemu udeležil otvoritvene seje in ostal eden ali dva dni v Ženevi, potem pa bo vodstvo francoske delegacije prepustil Briandu.

Italija vabi Lavala v Rim

Rim, 20. avg. Ig. Italijanski ambasador v Parizu grof Manzoni je obvestil predsednika francoske vlade Lavala, da želi Italija nadaljevati pogajanja za pomorski sporazum s Francijo. V zvezi s tem se trdi, da je postal Manzoni Lavalu vabilo, da pride v Rim. V tukajšnjih dobro poučenih krogih se govori, da se bodo pogajanja nadaljevala v Ženevi v času zasedanja Zveze narodov. Predsednik francoske vlade Laval bo najbrž prišel v Rim koncem septembra.

Italijanski manevri

Idrija, 20. avg. AA. Med Črno pretjo in Tolminom so se prileče velike vežbe. Namen vežbe je omogočiti večjim enotam borbe v goratih in gozdnatih krajih. Pri operacijah sodeluje več hitrih divizij. Vežbam prisotstvuje minister vojske, šef generalnega štaba in več armadnih poveljnikov.

Zagreb, 20. avg. AA. Podmornica »Nautilus« je krenila iz Longyearia proti severnemu tečaju. Pred odhodom so se enkrat temeljito pregledali vse stroje in vrtala za led. Tudi so izpolnili za-

loga.

† dr. Valentin Krisper

Ljubljana, 20. avgusta

Danes popoldne je prišla v Ljubljano na gospo Ivana dr. Krisperjevo brzojavka, da je v Badenu pri Dunaju umrl odlični ljubljanski odvetnik dr. Valentin Krisper. Po dr. Majaronu in notarju Hudoverniku je to v kratkem razdobju že tretja odlična osebnost iz slovenskih pravnih vrst, ki se je poslovila od nas. Vsi trije pokojniki so spadali med našo starejšo generacijo pravnikov in vsi trije so stali na najbolj vidnih mestih našega javnega življenja. Kakor prva dva, tako ima tudi dr. Valentin Krisper neprerečljive zasluge za naš narod, za pravice slovenskega jezika in za razvoj naše domovine. Kaj dr. Majaron je v Hudoverniku, tako je tudi promoviral. Za odvetnika je načel prakticiral v Parizu, kjer si je pridobil oni odlični zagovornički nastop, po katerem je poznej v Ljubljani tako zelo zaslovel. V Ljubljani je vstopil kot odvetniški koncipient v pisarno dr. Moschela, pozneje pa v pisarno dr. Tavčarja. Kot zagovornik je kmalu zaslovel. Morda njegov najimenitnejši proces je bil oni, ko je z dr. Neubauerjem iz Grada brani dr. Tavčarja v že zgodovinsko politično pomembnem procesu ter res dosegel njegovo popolno oprostitev. Leta 1890 je otvoril lastno pisarno in jo vodil do leta 1916, ko je moral zaradi pretrjujenosti življenja prepuštit svojemu nasledniku dr. Tomincu. Po vojni se je zoper vpisal v odvetniški zavod, vendar pa prakse ni več izvračeval. Pred dobrim mesecem je odšel v sanatorij Guttenbrunn v Baden, kjer je danes podlegel csabelosični srca.

Pokojnik je bil proti koncu prejšnjega stoletja red let občinski svetnik, poznej pa se ne več udeleževal političnega in strankarskega življenja. Pa pa se je veliko prizadeval, da je pri sodišču izvajal vsaj nekajek pravice za naš jezik. Zelo mnogo je pridobil zaslug na potresu, ko je vstopil v potresni odhod. Tedaj se je mnogo trudil, da je Ljubljana dobila podporo, nepristano je intervencijski v teh zadevah zavzemal po deželjem predsedniku Heinu in pri centralni vladi, kjer je s svojim svetovljanskim nastopom napravil zelo ugoden vlet.

Glavne zadeve pa si je pokojnik pridobil s tem, da je pričel akcijo za naš tujski promet. Tujski promet se je pri nas pričel okoli leta 1905. Na čelu vsega gibanja za tujski promet je bil dr. Krisper. Njegova zasluga je, da se je prebudil Bohinj, kateremu je prekrbel sankališče. Za naš tujski promet je pridobil hotel »Triglav«, sploh je on vse čas vodil slovensko tujsko prometno delo ter je bil od ustanovitve dejanski vodja Zveze za tujski promet in je vodil sodeloval pri vseh njenih akcijah. Njegovo delo so bile vse brošturi, ki so izšle pred in tudi še po vojni v propagandno načine. Slovenija je v Ljubljane. Se v zadnjem času je zbiral slike in je bil tudi član novo ustanovljene Tujskoprimečne svete. Tudi drugače se je udeležoval publicistično in je sodeloval pri vseh slovenskih listih. Svoječasno je bil tudi v odbroru Dramatičnega društva, dosti let je bil odbornik Občinske zbornice in član disciplinske komisije.

Na zunaj je bil dr. Krisper vedno eleganten mož. Bil je visoko izobražen ter je bil med onimi redkimi Slovenci, ki so že pred desetletji perfektne znali francoško. Njegove zasluge za Slovence je priznala tudi naša država in je bil pokojnik imenil reda sv. Save III. razreda.

Ko Štok je bil zelo resen mož, strogo do samega sebe in do drugih ter zato tudi vedno pravilen. Za razne dobrodel